

ת"פ 20577/09/21 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד אבי סבן

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 20577-09-21 מדינת ישראל נ' סבן

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: אבי סבן

בשם המאשימה: עו"ד רוני אלסטר

בשם הנאשם: עו"ד עידו רז

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת פריצה לרכב, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 8.9.21 בשעות הבוקר התפרץ הנאשם בדרך שאינה ידועה למאשימה לרכב בעיר נתניה. בעל הרכב הבחין בנאשם כשהוא בתוך הרכב, פתח את דלת הרכב, היכה את הנאשם בידו ותפס אותו. הנאשם הצליח להימלט ואותר בהמשך בביתו. את מעשיו ביצע הנאשם בעודו אסיר ברישיון. עובר לדין הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6-12 חודשי מאסר, והפנתה לשני פסקי דין. הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה מיום 2.1.20 בצירוף 10 אישומים בעבירות רכוש, אז נדון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ובגינה תלויים נגדו מאסר על-תנאי בר הפעלה בן 3 חודשים והתחייבות כספית בסך 2,000 ₪ (עת/2). היא עמדה על כך שהנאשם ביצע את מעשיו לאחר ששחרר בשחרור מוקדם, וכי בעקבות זאת רישונו הופקע והוא השלים את ריצוי יתרת עונשו. בהרשעתו הקודמת התרשם בית המשפט מנסיבותיו - מצוקה כלכלית, קשיי קליטה בארץ ושימוש בסמים. בענייננו לא מצא הנאשם להסתייע בשירות המבחן ולפנות לאפיק שיקומי. הוא נעצר אמנם בהליך דן עד לתום ההליכים, אך זאת במקביל להפקעת תקופת הרישיון, שלאחריה שוחרר,

עמוד 1

כך שבפועל מרבית תקופת המעצר חפפה את עונש המאסר, למעט יומיים. סופו של דבר ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים, הכוללים בחובם את הפעלת המאסר המותנה, מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי למתלונן והפעלת התחייבות מהרשעתו הקודמת.

3. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, כך שחלף עבירת פשע שדינה מאסר עד שבע שנים (פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע) הורשע הנאשם בעבירת עוון שעונשה עד שלוש שנות מאסר. לטענתו, עבירות מסוג זה "מופנות אוטומטית ליחידה להסדרים מותנים". הוא הוסיף כי לא נגרם נזק, פוטנציאל הנזק נמוך, אין יסוד של תכום, ובסופו של האירוע הנאשם אף הוכה על ידי המתלונן. משכך ביקש לקבוע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 3 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. בגזירת העונש ביקש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, ולהסתפק בהפעלת התנאי כענישה מוחשית, ולחלופין לגזור עונש מאסר שירות בחפיפה מלאה להפעלת התנאי, זאת בצד מאסר על-תנאי ופיצוי מידתי למתלונן. לביסוס טיעוניו עמד ב"כ הנאשם על גילו הצעיר של הנאשם, אשר הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לחובתו הרשעה יחידה, והוא ריצה את עונשו הקודם במלואו, לאחר שרישיונו הופקע. בהינתן עתירתה של המאשימה שביקשה בשעתו לעוצרו עד לתום ההליכים הגם שממילא הופקע רישיון האסיר, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם, בפרט לאור העובדה שתנאי מעצר קשים יותר ממאסר. הנאשם ומשפחתו עודם מתמודדים עם קשיי קליטה בארץ ועם מציאות חיים לא פשוטה. הוא עובד לסירוגין כדי לסייע בפרנסת המשפחה, וממתין לסיום ההליך כדי להשתלב בעבודה קבועה.

הנאשם הודה במעשה, סיפר כי ביצע אותו על רקע מריבה עם הוריו, שבעקבותיה הלך לישון ברכב של אחד השכנים, וביקש לאפשר לו לחזור לעבודה בהובלות.

דיון

מתחם העונש ההולם

4. צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי תיקונו המשמעותי של כתב האישום משפיע במישרין על מתחם העונש. מבלי להקל בתחושותיו הקשות של בעל הרכב, אשר פרטיותו נפגעה וקניינו נפרץ, ברי כי נסיבות ביצוע העבירה מעמידות אותה ברף חומרה נמוך יחסית לסוגה. עסקינן באירוע רגעי, לא מתוכנן, ללא שימוש בחפצים, ללא הסתייעות בשותפים ומבלי שנגרם נזק לרכב או פגיעה כלשהי ברכוש. אינני מתעלם מפוטנציאל הסיכון במפגש עם בעל הרכב, אך בהינתן שלאחר שהנאשם הוכה על ידו הוא נמלט מבלי להגיב באלימות, אינני סבור שיש בכך להכביד במידה ניכרת בקביעת המתחם. ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין בעבירות חמורות יותר (ראו בפרוטוקול הדיון), ואף אני אפנה למספר פסקי דין בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ומטבע הדברים יש להתחשב בהם בשינויים המתאימים. ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 4738/20 אבו סביתאן נ' מדינת ישראל (22.7.20). המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בפריצה לרכב וגניבה מרכב, בכך שפרץ לרכב בצוותא עם אחר באמצעות "מפתח מותאם", וגנב כסף מזומן בסך ₪ 41,000 ומספר

המחאות. בית משפט השלום עמד על העבירות שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", ציין את התחכום שבשימוש ב"מפתח מותאם", את ההתארגנות המשותפת וההיערכות לביצוע בצוותא, את ניצול האמון והידע המוקדם שמקורו בכך שהמתלונן קרוב משפחתו של המבקש, ואת הנזק הכלכלי החמור שנגרם. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר, והמבקש נדון לשנת מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה בדעת רוב, ואף בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל (23.6.15). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות פריצה לרכב בניפוץ חלון, וגניבה מהרכב של תיק ובו כרטיס אשראי, מסמכים וכסף מזומן בסך ₪ 400. עונשו נגזר בבית משפט השלום ל-6 חודשי מאסר, בתוספת הפעלה במצטבר של מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, מע"ת ופיצויים בסך ₪ 1,000 למתלונן. ערעורו נדחה, כשנקבע שמדובר במי שבכל פעם מחדש חוזר לסורו, וגם בקשתו לרשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 9599-03-16 ג'באר עומר נ' מדינת ישראל (4.5.16). המערער הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה, חבלה במזיד ברכב, גניבה מרכב והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שבמועדים שונים התפרץ לכלי רכב בחניון הרכבת בבנימינה, ובחלק מהמקרים גנב רכוש שהיה בהם, חיבל בהם וגרם לנזק. בית משפט השלום גזר על המערער 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצויים למתלוננים. בית המשפט המחוזי החליט "לא בלי היסוס רב", לקבל את הערעור כך שעונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, זאת בעיקר על רקע עיקרון אחידות הענישה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 18387-10-15 חוסאם כנעאן נ' מדינת ישראל (10.2.16). המערער הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לרכב בכוונה לגנוב, בכך שהגיע עם שניים נוספים לחניית מרכול, עצר את מכוניתו בסמוך למכונית המתלונן, ואחד מחבריו נכנס לתוכה וגנב ממנה מכשיר רדיו. בית משפט השלום גזר את עונשו ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פיצויים למתלונן וצו מבחן, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל. בערעור, שנדחה על הסף, טען המערער כי לא ניתן לו יומו בהשמעת טיעונים לעונש.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 59653-03-15 מדינת ישראל נ' אבו עסב (30.6.15). המשיבים הורשעו בהתאם להודאותיהם בפריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב, בכך שפרצו לרכב בו נהגה המתלוננת בזמן שעצרה את מכוניתה ברמזור אדום, נטלו את מכשיר הטלפון שלה ואת תיקה האישי שהכיל ארנק ובו כסף מזומן, כרטיסי אשראי ומסמכים אישיים. את הטלפון מכרו תמורת סך של 700 ₪, בו השתמשו לתדלוק מכוניתו של המשיב 2, ולאחר מכן שרפו את התיק על תכולתו. בית משפט השלום גזר על המשיבים שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מעשיהם של המשיבים מצויים ברף גבוה במדרג החומרה של נסיבות העבירות, באופן המעיד על תעוזה עבריינית של ממש, ועל הסיכון המוגבר הנשקף מהשניים לביטחון הציבור. המעשים שביצעו המשיבים מערערים את תחושת הביטחון של המשתמשים ברכב, לפיה כל עוד הם מצויים ברכב, איש לא יפרוץ לתוכו. המעשים אף עלולים לגרום לכך שנהגים יעדיפו לנסוע ברכבם בדלתות נעולות, דבר העלול להביא לפגיעה בבטיחות הנסיעה. נקבע כי מתחם הענישה ההולם לפריצה לרכב וגניבה מרכב בעת שהנהג יושב חסר אוניס במכוניתו הוא מאסר בפועל של ממש, בין כותלי הכלא, בין מספר חודשים לבין שנתיים, וכי מתחם הענישה

שקבע בית משפט השלום, בין שירות לתועלת הציבור לבין שנת מאסר, יכול שיתאים לפריצה לרכב שאין בו נהג או נוסעים. לאור הכלל לפיו ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם נאשמים, הושת על המשיבים מאסר בפועל בן חמישה חודשים, לריצוי בין כותלי הכלא.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.14). המשיב הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ובעבירה של גניבה מרכב, בצירוף של שני כתבי אישום. באירוע ראשון פרץ המשיב לרכב בכך שניפץ את חלונו באמצעות אבן, וגנב מתוכו תיק ובו מגבת, מסמכים אישיים ומעיל. באירוע נוסף שלושה שבועות מאוחר יותר פרץ המשיב לרכב באותה השיטה, והוברח מהמקום בידי עוברי אורח. בית משפט השלום גזר על המשיב 3 חודשי מאסר בתיק העיקרי, ו-4 חודשי מאסר בתיק המצורף, לריצוי במצטבר זה לזה, מאסר על-תנאי והתחייבות, לאחר שקבע כי מתחם העונש לכל אחד מהאישומים נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי עמד על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, וקבע כי מדיניות הענישה בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות נעה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר, ובעניינו של המשיב בין 6-12 חודשי מאסר לכל אחד מהאישומים. ערעור המדינה התקבל והמשיב נדון ל-7 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי, ו-5 חודשי מאסר במצטבר בגין התיק שצורף.

בהינתן השיקולים עליהם עמדתי לעיל ובהתחשב במדיניות הענישה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

5. לזכותו של הנאשם: גילו הצעיר, הודייתו במיוחס לו, הבעת חרטה, נסיבות חייו המורכבות אשר קיבלו ביטוי בגזר דינו בהרשעתו הקודמת (עת/2). כן לקחתי בחשבון את האופן בו ריצה את יתרת מאסרו (הרישיון שהופקע) בעודו עצור עד לתום ההליכים בתיק דנן.

מן העבר האחר נזקפת לחובתו הרשעתו הקודמת, אשר לא נתנה אותותיה בנאשם ולא היה בה כדי להרתיעו מלשוב לסורו. הנאשם ריצה עונש מאסר לתקופה משמעותית, שוחרר בשחרור מוקדם, ובתוך תקופה זו ביצע את העבירה עליה הוא נותן עתה את הדין. עונש המאסר הקודם, הפקעת הרישיון הצפויה, ועונשי מאסר על-תנאי והתחייבות - לא הספיקו כדי להניא מהמעשה. ברי כי במצב דברים זה לא ניתן למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש, כבקשת ההגנה. בכל הנוגע לרכיבים כספיים - משלא הוכח כי מדובר בעבירה שבוצעה למטרת בצע כסף, החלטתי להסתפק בפיצויים למתלונן ובהפעלת ההתחייבות.

6. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 25200-06-18, גזר דין מיום 2.1.20). 2 חודשים יופעלו במצטבר וחודש אחד בחופף.

עמוד 4

תקופת המעצר, אופן ריצויה במקביל להפקעת הרישיון, והתנאים המגבילים שלאחריה (הופנית להליך המעצר - מ"ת 20593-09-21) נלקחו בחשבון בקביעת אופן הצטברות העונשים.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בסניף "ויצו" ברחוב מקדונלד 13 בנתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.11.22. הנאשם יתייצב ביום 25.12.22 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע או עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ד. פיצויים בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

ה. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ (עת/2 לעיל). ההתחייבות תשולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת ההתחייבות לפירעון מדי.

ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.